

חברים יקרים:

הרינו מתכבדים לשלוח אליכם עדכונים, רשמים ומאמרים בתחום המס. קריאה נעימה.

והירקות שניתן לעלות על הדעת. לרבות, פירות שקשה לומר עליהם כי הם מהווים מוצרי צרכיה בסיסיים דוגמת אננס קרמבולה וכיוצא בזה.

הנה כי כן, על מכירת ירקות ופירות המפורטים בתוספת הראשונה והשנייה בהתאמה, שלא נעשה בהם כל עיבוד, יחול מע"מ בשיעור אפס. התכלית המונחת ביסוד הטבה זו הוא הצורך לעודד את צריכתם בקרב הציבור הרחב בהיותם מוצרי צריכה אשר יש בהם לתרום רבות לבריאות הציבור ולצמצום מקרי התחלואה ומוות.

דברים אלו מקבלים משנה חשיבות אם נזכור כי חוק מע"מ הוא חוק רגרסיבי בבסיסו, כך שמטבע הדברים הוא פוגע בשכבות האוכלוסייה החלשות יותר מאשר בשכבות המבוססות.

על רקע האמור עלתה לאחרונה במספר פסקי דין השאלה כיצד יש לפרש את הלשון "פירות וירקות שלא נעשה בהם כל עיבוד". כפי שנראה להלן, בתי המשפט בחרו בפרשנות משפטית המצמצמת בצורה ניכרת את הטבת המס.

בכל הכבוד, אנו סבורים כי מדובר בפסיקה שגויה אשר יש בה כדי לפגוע ביסוד הניטרליות של דיני המס ובתכלית החקיקה ואשר מביאה לתוצאות אבסורדיות, בהן הניתוח נעשה לגופו של פרי ולא לגופו של עניין. על כך להלן. נתחיל בפסק הדין בעניין **חיים יפה**.

תיאטרון האבסורד - על הטלת מע"מ בשיעור מלא על מכירת פירות וירקות

פתח דבר

חוק מע"מ הינו חוק הנושא אופי טריטוריאלי. משמע, מס ערך מוסף מוטל על עסקה בישראל ועל יבוא טובין לישראל. הכלל הזה נכון על פי רוב. כלומר, ישנם מקרים בהם העסקה מבוצעת בישראל ואף על פי כן היא אינה חייבת במע"מ - בין אם זה משום שהמחוקק קבע פטור לסוג עסקאות מסוימות ובין אם זה כי המחוקק העניק שיעור אפס לסוג עסקאות אחרות. הכל, במטרה לעודד את הפעילות באותן עסקאות.

כך למשל קובע סעיף 30(א)(13) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1976(להלן: "החוק") מע"מ בשיעור אפס על מכירת פירות וירקות -

"30 (א) אלה עסקאות שהמס עליהן יהיה בשיעור אפס:

...

(13) מכירת פירות וירקות מסוגים שקבע שר האוצר, שלא נעשה בהם כל עיבוד; לענין זה לא יראו כעיבוד ניקוי, בירור, אריזה, הבחלה, החסנה וקירור;"

תקנה 8 לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו-1976 (להלן: "התקנות") משלימה הוראה זו וקובעת כי על הירקות המפורטים בתוספת הראשונה לתקנות ועל הפירות המפורטים בתוספת השנייה, יחול מע"מ בשיעור אפס. יצוין כי מדובר כמעט בכל סוגי הפירות

עניין חיים יפה (ע"מ 16-06-61537)

בעניין חיים יפה מיום 21 למאי 2018 נדרש בית המשפט לשאלה האם מכירת פירות וירקות במארזים מעוצבים חייבת במע"מ בשיעור אפס בהתאם להוראות סעיף 30(א)(13) לחוק ותקנה 8 לתקנות (כטענת המערערת) או בשיעור מלא (כטענת המשיב, מנהל מע"מ רמלה).

בית המשפט דחה את הערעור. כב' השופט בורנשטיין קבע כי מכירת מארזים המורכבים מפירות או מירקות, חלקם חתוכים ו/או מקולפים וחלקם שלמים, כאשר הפירות/ירקות מסודרים בצורה דקורטיבית, וזאת בשונה מאופן מכירתם של הפירות/ירקות בשיגרה, אינה חוסה תחת הפטור הקבוע בסעיף 30(א)(5)(13) לחוק מע"מ. לדבריו, מדובר בפעולות המהוות "עיבוד" באשר הן משנות באופן מהותי את המוצר הבסיסי והופכות אותו למוצר אחר, כך שבסופו של יום "השלם גדול מסכום חלקיו" הן מבחינת מחירו והן מבחינת אופיו.

בית המשפט הותיר ב-"צריך עיון" את שאלת מיסוים של פירות שלמים כגון ענבים, תותים ודובדבנים, הנארזים רק הם יחדיו, מבלי שמבוצעת בהם פעולת חיתוך כלשהי. כמו כן, כב' השופט בורנשטיין לא מצא לנכון להכריע במחלוקת הפרשנית שהתגלעה בין הצדדים בנוגע לשאלה האם פעולות חיתוך או קילוף כשלעצמן מהוות "עיבוד" לצרכי הסעיף, בציינו כי: אינני רואה מקום לקבוע מסמרות בשאלה אם פעולת הקילוף, שהיא הפעולה הנפוצה ביותר הקשורה בירקות ובפירות, כפי שצוין בעניין אלעזר, היא "עיבוד", והוא הדין לגבי פעולת

החיתוך. די כי בנסיבות תיק זה, פעולות הקילוף והחיתוך של חלק מהפירות, ואריזתם יחד עם פירות אחרים, לרבות פירות שלמים, כשהתוצאה הסופית היא מארז בעל "עיצוב פירות יפפה בשלל טעמים וצבעים" הנשלח כמתנה או משמש במסגרת אירוח, להבדיל משימוש יומיומי רגיל, הינן בעלות ערך מוסף משמעותי המשנה את המוצר למוצר אחר שאינו נהנה מההטבה הקבועה בסעיף 30(א)(13) לחוק מס ערך מוסף.

פסק הדין של כב' השופט בורנשטיין היווה רק את יריית הפתיחה לשני פסקי דין נוספים בנושא זה, אשר ניתנו אחריו וגם במסגרתם נדחו הערעורים על ידי בית המשפט המחוזי. האחד, פסק הדין נוסף של השופט בורנשטיין בעניין גראנד פרי שיווק פירות ד.ד. בע"מ. השני, פסק הדין של השופט כב' גדעון, בעניין קסם הפרי ישראל 2008 בע"מ.

עניין גראנד פרי (ע"מ 16-06-17743)

בעניין גראנד פרי מיום 31 לדצמבר 2018 נדרש בית המשפט לשאלה האם קילוף ו/או חיתוך סוגים שונים של פירות וירקות ו/או קיבוצם יחד לשם מכירתם במגש או מארז מעוצב, מהווה עסקה החייבת במס ערך מוסף בשיעור אפס, כטענת המערערת, או בשיעור מס מלא, כטענת המשיב. עמד על כך כב' השופט בורנשטיין, שכתב: "כשם שבעניין אלעזר, פעולת הקילוף של תפוחי האדמה מקליפתם והוספת חומר שימנע את השחרתם, שיקפה לדעת בית המשפט תוספת ערך שהצדיקה את מכירתם של תפוחי האדמה

שבה מצוין רק תותים שלמים לא היה נכון למסותה. עם זאת, משעה שלא הוכח על ידי המערערת כי היא נוהגת למכור סלסלות עם תותים שלמים בלבד, להבדיל מסלסלה שבה תותים שלמים, לצד פירות נוספים, כגון תפוזים סינים בשילוב "כוכבי" קרמבולה חתוכים, הרי שאף במקרה דנן הסוגיה נותרה בבחינת שאלה תאורטית בלבד.

בנוסף, בית המשפט מצוין כי הוא נמנע מלהכריע גם בנוגע לשאלה אם פעולות חיתוך או קילוף כשלעצמן מהוות "עיבוד", שכן שילוב של פעולות אלו עם אריזתם המעוצבת, די בה כדי להכריע בעניינו: "פעולות הקילוף והחיתוך שמבצעת המערערת בחלק מהפירות והירקות, לצד אריזתם יחד בצורה מעוצבת כך ש"מתקבל מוצר יפיפה בשלל טעמים וצבעים" הטומן בחובו ערך משמעותי העולה באופן מובהק על זה של פירות וירקות סתם, בין שלמים ובין חתוכים ובין קלופים". משכך, אין מקום להחיל על מוצר זה את ההטבה הקבועה בסעיף 30(א)(13) לחוק.

בעניין קסם הפרי נעשה ניסיון לפצל את החבות במע"מ בהתאם למרכיבי הסלסלה. על כך להלן.

עניין קסם הפרי (ע"מ 30285-04-16)

בעניין קסם הפרי שניתן ביום 3 בינואר 2019 דובר במערערת אשר הפעילה עסק שבמסגרתו נמכרו סלסלות פרי מעוצבות וארוזות, הכוללות מגוון פירות, חלקם מקולפים וחתוכים. בחלק מהמארזים נכללו גם מוצרים נוספים, כגון בקבוקי יין וממתקים.

במחיר יקר יותר מאשר בו נקנו - כך בעניינו. בפעולות המבוצעות על ידי המערערת בפירות - ליקוט, שטיפה, קילוף וחיתוך במידת הצורך, ולבסוף סידור במארז דקורטיבי המיועד ל"אירוע", כמצוין על ידי המערערת בפרסומיה טמון ערך מוסף המצדיק את מכירת המארז בכללותו במחיר גבוה יותר ממחיר השוק "הרגיל" של פירות וירקות.

לאור האמור, הגיע בית המשפט למסקנה דומה לזו של עניין "חיים יפה". ובלשונו: "אשר על כן, בדומה לקביעותי בעניין חיים, אף בנסיבות המקרה דנן, סבורני כי התוצר הסופי - קרי, מארזיה המעוצבים של המערערת - הינו מוצר המתרחק באופן מהותי מהמוצרים הבסיסיים הנכללים בו, לאמור - אין מדובר עוד ב"פירות" או "ירקות" אלא במוצר אחר. לפיכך, לא ניתן לומר כי הפירות או הירקות הנמכרים על ידי המערערת במסגרת מארזיה לא עברו תהליך של "עיבוד".

בית המשפט המשיך והתייחס לשאלת מיסוי פירות שלמים הנארזים יחדיו ללא שמבוצעת בהם פעולות חיתוך וקבע כי אף כאן - בדומה לעניין חיים יפה - שאלה זו נשארה בגדר שאלה תאורטית בלבד לאור העובדה כי המערערת לא הוכיחה כי היא מכרה סלסלות עם פירות שלמים בלבד. וכדברי בית המשפט: "בעניין חיים הותרתי ב"צריך עיון" את שאלת מיסויים של פירות שלמים כגון ענבים, תותים ודובדבנים הנארזים רק הם יחדיו, מבלי שמבוצעת בהם פעולת חיתוך כלשהי. בעניינו ניסתה המערערת לטעון כי ככל שמדובר בסלסלה

מטעם זה, כאשר הנטל לעניין זה מוטל כמובן על המערערת."

הוראת פרשנות מס' 6/2015

להשלמת התמונה יובהר כי בהוראת פרשנות מס' 6/2015 (להלן: "חוזר 6/2015") חידדה רשות המיסים את עמדתה לפיה אריזת פירות וירקות במארז תוך שהפירות/ירקות נחתכו נקטמו ועוצבו בצורה שונה ממצבם המקורי, מהווה עיבוד. עוד צוין שם כי גם קילוף או חיתוך מהווה עיבוד. ובלשון החוזר עצמו: "להלן מספר דוגמאות לפעולות המהוות עיבוד של פירות וירקות ומכירתם תהיה חייבת במס בשיעור מלא-...".

ו. מכירת מגש או סלסלה הכוללים גם פירות ו/או ירקות המעוצבים באופן מסוים (להלן- "המארז") כך שהפירות או הירקות נחתכו, נקטמו ועוצבו בצורה השונה ממצבם המקורי (הכוונה לקטימתם של פירות וירקות אשר מכירתם באופן רגיל נעשית כאשר הם אינם קטומים, למשל: תות שדה הנמכר בתפוזרת או בסלסלה במשקל כשהוא אינו קטום). יודגש כי מכירת המארז כולו תהיה חייבת במס בשיעור מלא, אף אם המארז כולל גם פירות וירקות שלא עברו חיתוך ועיצוב והם מונחים במארז, זאת מהנימוק שהמארז הנמכר באופן זה, הופך למוצר מוגמר אחר אשר במהותו אינו מקיים את תכלית החוק- לעודד צריכת פירות וירקות בצורתם הראשונית והטבעית....

ט. מכירת פירות או ירקות קלופים או חתוכים למשל רימון מקולף, פומלה מקולפת, שקית המכילה תערובת חסה, כרוב, גזר וכדומה."

המערערת דווחה על עסקאות מכירת הסלסלות באופן הבא: 60% מהם חויבו במע"מ בשיעור מלא ו-40% דווחו כחייבות במע"מ בשיעור אפס וזאת בהתאם ליחס בין הפירות השלמים שלא נעשה בהם כל עיבוד לבין שאר מרכיבי הסלסלה ומתוך הנחה כי שיעור הפירות הנ"ל בתוך הסלסלות, גדול משיעור הפירות החתוכים.

בית המשפט לא הסכין לקבל גם גישה זו תוך שהוא נשען על דברי בית המשפט בעניין "חיים יפה" וקבע כי עניין מארז הפירות יוצר תוספת ערך משמעותית ללקוח הרוכש את הסלסלות ביחס לפירות של הסלסלה, והדבר מתיישב כמובן עם מחירי הסלסלות העולים מספר מונים על מחירי הפירות. לפיכך קובע בית המשפט כי: "יש לדחות את הטענה, בדבר מיסוי הסלסלות תוך חיוב מס בשיעור 0% בגין הפירות השלמים. ראשית, נוכח האמור לעיל, יש לקבל את טענת המשיב, כי יצירת המארזים משמעה "עיבוד", בהתייחס לכל רכיביה, באשר היא יוצרת מוצר חדש, גם אם חלק מהפירות נכללים בו בשלמות."

בית המשפט לא הסתפק בכך ודחה גם את הטענה לפיה שיעור הפירות השלמים בתוך הסלסלות, גדול משיעור הפירות החתוכים, בקובעו, כי: "המערערת לא הוכיחה את טענתה בדבר שיעור הפירות השלמים בתוך הסלסלות שהיא מוכרת, ואין לסברתי די בעדותו היחידה של מנהלה לעניי זה. לפיכך, גם מקום שלא היה נקבע כי הסלסלות מהוות מוצר שונה וחדש, ביחס לפירות הכלולים בהם, הרי שהיה מקום לדחות את הערעור גם

מקום לקבוע מסמרות בשאלה אם פעולת הקילוף כשלעצמה היא "עיבוד" והוא הדין לגבי פעולת החיתוך.

אם כך הוא הדבר באשר לקילוף וחיתוך, קל וחומר שניתן לומר כי איגודם של פירות/ירקות במארז לא ממיר את צורתם של הפירות/ירקות. הוא אך נותן להם עטיפה חיצונית. אף הוראת סעיף 30(א)(13) קובעת כי לא יראו באריזה כפעולת עיבוד. אין זאת אלא, שבית המשפט בעניין **חיים יפת** הותיר ב"צריך עיון" את שאלת מיסויים של פירות שלמים כגון ענבים, תותים ודובדבנים הנארזים רק הם יחדיו, מבלי שמבוצעת בהם פעולת חיתוך כלשהי. אמרה זו משקפת להבנתו את הלך מחשבתו של בית המשפט לפיו איגוד פירות תחת אריזה אחת לא בהכרח מהווה עיבוד.

עמדה שונה, הביעה רשות המיסים בהחלטת המיסוי לפיה עקרונית יש לראות בפעולת החיתוך של פירות וירקות כפעולת עיבוד. יחד עם זאת, נקבע שם כי אין לראות במכירת חצי אבטיח וחלקי דלעת הנמכרים במשקל כפעולת עיבוד ולכן מכירה זו תהייה חייבת במע"מ בשיעור אפס. תפישתה זו של הרשות בנויה על העובדה לפיה לאור גודלם של הירקות הללו נהוג לקנות ולצורך אותם שלא בשלמותם. כלומר אמת המידה אותה בחנה רשות המיסים בהקשר זה הינה גודל פיזי. מבלי לתמוך בגישת רשות המיסים בעניין זה נציין כי ישנם מקרים נוספים בהם פירות נמכרים בחציים ולא משום גודלם אלא משום מחירם והדבר מהווה נהג. כך למשל אננס. ואם כך, ועל זו הדרך, מדוע לא יחול

באופן דומה, בהחלטת מיסוי 7784/16 (להלן: "**החלטת המיסוי**") נקבע כי על פי רוב יש לראות בפעולת החיתוך של פירות וירקות כפעולת עיבוד. **יחד עם זאת**, אין לראות במכירת חצי אבטיח וחלקי דלעת הנמכרים במשקל כפעולת עיבוד ולכן מכירה זו תהייה חייבת במע"מ בשיעור אפס.

מחשבות והרהורים נוספים לעניין תכלית החקיקה

פסיקת בתי המשפט

הנה כי כן, גישת בתי המשפט המחוזיים כפי שמשקפת מפסקי בדין שנסקרו לעיל היא כי מארז מעוצב מהווה מוצר המתרחק באופן מהותי מהמוצרים הבסיסיים הנכללים בו - פירות וירקות, ולפיכך, לא ניתן לומר כי פירות ו/או ירקות הנמכרים באופן הזה לא עברו תהליך של "עיבוד". דומה כי בכך קיבלו בתי המשפט לכאורה את גישת רשות המסים בחוזר **6/2015**.

ואולם, נראה כי עדיין לא הוכרעה המחלוקת בשלל שאלות הקשורות לסוגיה. כך למשל, ביחס לשאלה האם קילוף וחיתוך כשלעצמם מהווים "עיבוד" לצרכי הסעיף. לשון ההוראה קובעת כי מע"מ אפס יחול על מכירת פירות וירקות שלא נעשה בהם כל עיבוד. כל "עיבוד" נאמר ולא כל "שינוי". להבנתנו, עיבוד מתאר פעולת המרת דבר מה מצורה אחת לאחרת. דוגמה לכך היא הפיכת חלב לגבינה. באופן דומה, הפיכת זיתים לשמן וכיוצא בזה. לגישתנו, **קילוף פירות/ירקות אינו ממיר את הירק/הפרי המקולף**. יודגש לעניין זה כי אף בית המשפט בעניין **חיים יפת** לא ראה

השמנה ליתר לחץ דם, קשר ישיר בין השמנה לסוגי סרטן שונים, ולכן - זה מסר בריאותי ממדרגה ראשונה.

רביב סובל שהיה רפרנט של משרד הבריאות ישב אתי שנתיים בוועדה של סל התרופות והוא יודע בדיוק כמה כסף הושקעו בטכנולוגיות ובתרופות לתיקון המפגעים שאנחנו מדברים עליהם עכשיו. כמה כסף נתנו במסגרת סל התרופות לסיבוכים של סכרת, דיאליזה לאנשים מבוגרים, אנשים שמתעוורים, אנשים שקוטעים להם רגליים. מה שאנחנו עושים עכשיו זו הסתכלות דרך החור של הגרוש לטווח הקצר, במקום להסתכל על ההשלכות לטווח הארוך כאשר אנחנו מדברים על מניעת ההשמנה. למה כל זה קשור? - כי כאשר מדברים על מניעת השמנה, המסר הוא שינוי הרגלי חיים, ובמסגרת שינוי הרגלי חיים יש שני כללים - מעבר לפעילות גופנית זה תזונה נכונה. כל תזונאי ודיאטנית יאמרו שאדם לתזונה נכונה צריך 7 יחידות מינימום של פרי או ירק ליום."

עמדה דומה הביעה שם אדווה היימן - מנכ"לית עמותת התזונאים והדיאטנים בישראל - בציינה כי: "כל המחקרים, ללא יוצא מן הכלל, מראים על הקשר הבריאותי בין אכילת פירות וירקות ובין הבריאות של האדם. זה אחד הדברים הבודדים בעולם התזונה שיש עליו הסכמה גורפת. לכן, כל פגיעה באכילה של פירות וירקות, בטווח הרחוק תביא לנזק עצום למדינה, בחולים, בתחלואה וגם במוות."

מע"מ בשיעור אפס על מכירת חצי אננס? והיכן ניתן לשרטט את קו הגבול באשר למספר החיתוכים שלא יחשבו לעיבוד. האם כאשר מדובר באבטיח גדול מאוד - ולאור ההיגיון המונח בתפישתה של הרשות לעניין זה - ניתן למכור שלישי אבטיח ועסקה זה תהיה חייבת במע"מ אפס?

לאור האמור ניתן לתהות אם פרשנות בית המשפט אשר מובלת על ידי רשות המסים אינה מגיעה לידי אבסורד במסגרתו חיתוך אבטיח לשלושה חלקים כאמור ייחשב ל"עיבוד" ואילו חיתוך למחציתו ייחשב כדרך המקובלת לאכילתו? האם מארז של דובדבנים, ענבים ותמרים מזכה במע"מ אפס ואולם אם נוסיף להם רבעי תפוחים ורחמנא ליצלן נקלף אותם, נאבד את ההטבה? ובכלל האם הדיון המשפטי צריך לרדת לרזולוציה של ענב "תרתי משמע"?

לגישתנו, גם סלסלת פירות מעוצבים שלכאורה שונה מהצורה הטבעית שלהם זכאית ככלל למע"מ בשיעור אפס כל עוד היא עומדת בתכלית החקיקה ומעודדת צריכת פירות וירקות. על המשמעות והחשיבות בצריכת פירות וירקות עמדה חברת הכנסת אדטו בדיון בוועדת הכספים מיום 26 למאי 2018 כדלקמן:

"ארגון הבריאות העולמי הכריז על מגפת ההשמנה כעל המגפה של המאה ה-21. אנחנו יודעים שבמדינת ישראל 45% מכלל המבוגרים הם בעלי משקל עודף. 25% מכלל הילדים הם בעלי משקל עודף. ההשמנה היא פגם בריאותי. יש קשר ישיר בין השמנה לסכרת, קשר ישיר בין

אוכלוסייה נמוכות וגם בשכבות אוכלוסייה מבוססות יותר. תמיכה למסקנה זו ניתן למצוא בעובדה לפיה המחוקק כלל בקבוצת ההתייחסות המזכה למע"מ בשיעור אפס גם פירות יקרים שאין חולק שאינם מהווים מוצרי צריכה בסיסיים דוגמת אננס, קרמבולה וכיוצא באלו פירות.

דומה, אם כן, כי הניתוח שערכו בתי המשפט וקביעותיהם כפי שהובאו לעיל העניקו משקל יתר לנקודה לפיה המחוקק ביקש לכאורה אך להוזיל את מחירי הפירות והירקות - כמוצרי כיסוד. לגישתנו, בית המשפט לא העניק את המשקל הראוי לתכלית המרכזית והיא עידוד צריכתם של פירות וירקות, גם בצורת מארזים ולא רק בצורתם הטבעית לשם שיפור ושמירה של בריאות הציבור הרחב.

נשמח לסייע בשאלות והבהרות נוספות: עו"ד (רו"ח) מאורי עמפלי, עו"ד שי ארז, עו"ד אנה צברי ועו"ד שלומי שלו.

הנכם מוזמנים לקרוא מאמרים ועדכונים נוספים באתר המשרד.

אין באמור ברשימה זו כדי להוות חוות דעת ו/או ייעוץ משפטי בסוגיות הנידונות ובכל אופן מומלץ להתייעץ עם מומחה מס לפני נקיטת צעדים משפטיים ו/או אחרים המסתמכים על רשימה זו.

דומה אם כן, כי קביעותיו של בית המשפט לא נתנו את המשקל הראוי לתכלית ההוראה תוך שהם נשענים בעיקר על העובדה כי המארז נשלח כמתנה או שימש במסגרת אירוח, להבדיל משימוש יומיומי. ואולם, אם המסקנה כי התכלית המונחת ביסוד ההוראה היא לעודד צריכה פירות וירקות אזי מה לי אם הירקות/פירות נמכרים בשקיות או נמכרים במארזים כמתנה או במסגרת אירוח? האם לא ראוי לעודד גם קניית פירות באריזה כמתנה אשר תהווה מתנה אלטרנטיבית ובריאה למוצרים אשר ניתנים דרך כלל כמתנה ואשר אכילתם פוגעת בבריאות, דוגמת ממתקים וחטיפים?

סיכום:

סעיף 30(א)(13) ביקש להחיל מע"מ בשיעור אפס על פירות וירקות. יש הגורסים כי התכלית המרכזית ביסוד ההוראה הינה הקטנת עלותם של מוצרי יסוד כגון ירקות ופירות. משכך, כאשר נמכרים פירות וירקות באריזות אשר מייקרות את המחיר שמשלם עבור הירקות והפירות הכלולים בו, אין להחיל מע"מ בשיעור אפס.

לגישתנו - ככל שתכלית זו ראויה - היא אינה התכלית העיקרית. ראשית, ישנם במשק הרבה מוצרי יסוד שהצריכה שלהם אינה נהנית מהטבה במע"מ. שנית, ההיגיון המונח בצורך לפטור את הפירות והירקות ממע"מ הוא הרצון לעודד את צריכתם. שכן, כל פגיעה בצריכה של פירות וירקות, תגרום בטווח הרחוק לנזק משמעותי למדינה, בחולים, בתחלואה וגם במוות. גם בשכבות